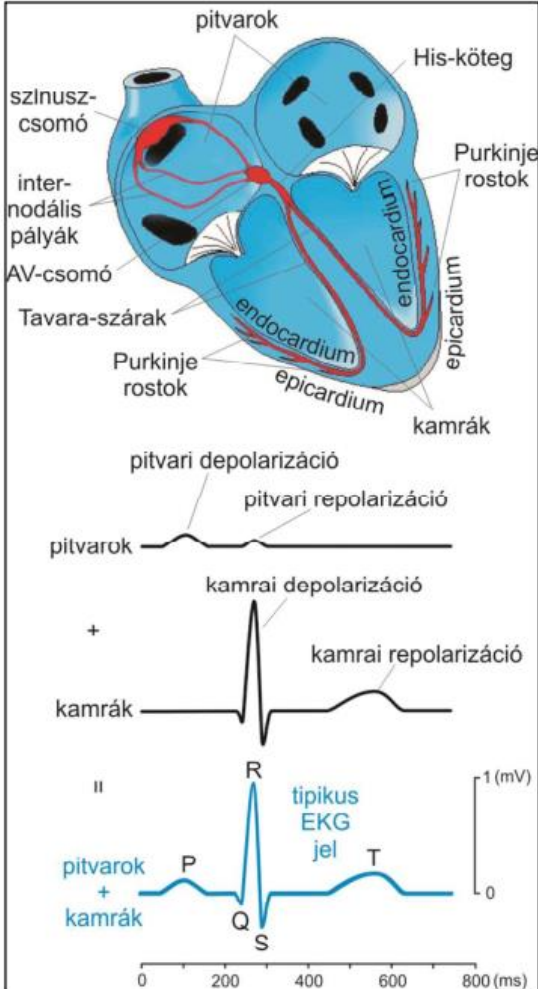

Biofizikai gyakorlatok

(Jegyzőkönyv)

A gyakorlat címe: EKG		A gyakorlatvezető neve: Juriga Dávid		
A mérést végző hallgató vezetékneve: Demeter	Utóneve: Péter	Neptun kód: D4KXLI	Kar: VIK	Csoport: BME3
A gyakorlat időpontja: 2019. 03. 12.		A jegyzőkönyv leadásának határideje: 2019. 04. 02.		
A) A gyakorlat célja, feladatok: A EKG alapjainak megismerése, gyakorlati kipróbálása.				
A mérőtárs(ak) neve: Takács Tamás				
B) A használt anyagok és eszközök, egyéb fontosabb körülmények: Cardiax PC ECG				
C) A gyakorlat elméletének rövid összefoglalója ábrákkal illusztrálva, a mérés elve, a mérési elrendezés, az adatok kiértékeléséhez szükséges legfontosabb összefüggések, továbbá a tananyag olvasása közben felmerült kérdések : (Ez a rész ne legyen az itt rendelkezésre álló helynél hosszabb és hivatkozásokat ne tartalmazzon!)				
 <p style="text-align: center;">1. ábra</p>		<p>Elektrokardiogram (EKG): A testfelület meghatározott pontjai (elvezetési helyek) között, a szívizomzat elektromos tevékenysége következtében mért feszültség időbeli lefutását ábrázoló grafikon, $U(t)$ függvény.</p> <p>A szívizomszövet sejtjei elektrofiziológiailag gerjesztett állapotba hozhatóak, tehát gerjeszthető sejtek (cardiomyocyták). Ekkor az őket jellemző elektromos tér polaritása megváltozik, s a pozitív és negatív kilengés közti érték mérhető megfelelő elektródrendszerrel. A műszerhez tartozó elektródoknak két leggyakoribb fajtája van: differens (aktív), valamint indifferens (inaktív). Elvezetések szerint létezik bipoláris (differens – differens), illetve unipoláris (differens – indifferens) elvezetési mód. Mérésünkben külső bipoláris elvezetést használunk. A sejtek egymással vezetőrendszerként működnek. A polarizációs hullámot egy repolarizációs hullám követi. A depolarizációs hullám azért pozitív előjelű, mert a szívizom esetében az epicariumnál rövidebb a repolarizációs idő, mint az endocardiumnál. Az elektrokardiogramot az egész szív egymás utáni ingerületbe jövő részei alakítják ki. A pitvari depolarizációt (P), a kamrai depolarizáció és pitvari repolarizáció együttes jelét (QRS-komplexus) és a kamrai repolarizációt (T) figyelhetjük meg az elektrokardiogramon. A szív elektromos aktivitása miatt a testfelület minden pontjának is változik a potenciálja az időben, így megfelelő elvezetése helyekkel időbeli képet kaphatunk a potenciálváltozásokról, melyek diagnosztikai értékkel szolgálnak a szív működéséről. Mérésünkben standard végtagi elvezetést (3+1 elektródot, bipoláris) alkalmazunk, melynek segítségével frontális vetületet kapunk az idő függvényében a szív elektromos működéséről. Az adott nagyságú jel az Einthoven-féle háromszög két elektródja között a szív elektromos működésének vetülete az adott</p>		
A jegyzőkönyv értékelése (A gyakorlatvezető kézjegye a minősítésnek megfelelően)				
Nem felelt meg:		Javítandó:		Dátum:
Megfelelt:				

E) Kiértékelés:

(az adatok rendezett bemutatása, a számítások részletes elvégzése, a szükséges grafikonok elkészítése)

1) Szívfrekvencia meghatározása

A felvett görbéim mellékleten találhatóak. Két egymást követő R-hullám különbsége a milliméterpapíron 21 mm, amelyet átszámoltam időskálára (1 másodperc 25 mm):

$$t = \frac{21 \text{ mm} \cdot 1 \text{ s}}{25 \text{ mm}} = 0,84 \text{ s} = 840 \text{ ms}$$

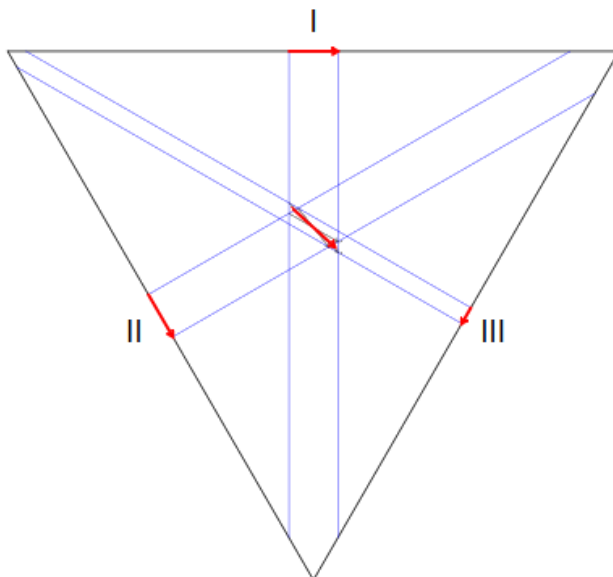
Ezzel megkaptam a szívfrekvenciát. Azaz 1,19 Hz, ami 71 -es pulzusnak felelne meg, ugyanakkor a gép 63-as pulzust mért, mely természetesen nem ellentmondás. A szívfrekvenciának is van variabilitása, mellyel most nem kalkuláltam. Nem véletlen, hogy 1-2 szívverésnyi időből nem kalkulálnak pulzust, mert ehhez fogható eltérés lenne a következménye. Másrészt, a lapon szereplő 8 másodperces felvételen 8 db QRS van, ami 60-as pulzust jelent és közel van a gép által kalkulálthoz.

2) Integrálvektor megszerkesztése

A milliméterpapíron a jelek nagysága tekintetében 10 mm felel meg 1 mV-nak. A szerkesztéshez a SOTE egyik segédeszközét használtam (<http://www.sotepedia.hu/wiki/user/thermate18/axis>).

U_I (mV)	U_{II} (mV)	U_{III} (mV)
0,8	0,8	0,3

1. táblázat

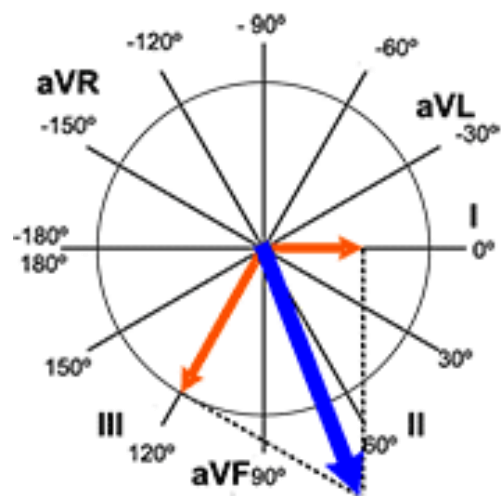
2. ábra

3) Tengelyállás meghatározása

A tengelyállás kiszámolása egy derékszögű háromszög alapján csináltam. Az két befogója az U_I , U_{II} . Az U_I és az integrál vektor által bezárt szög a keresett tengelyállás (α), mely az alábbiak szerint számolható:

$$\alpha = \arctan\left(\frac{U_I}{U_{II}}\right) = \arctan(1) = +45^\circ$$

Ezek alapján elmondható, hogy normális tartományba esik a szívem tengelyállása.

3. ábra